

GRANOLLERS pàg 10
Premien l'Escola Ponent
per l'aposta d'ensenyar
el català a través del teatre

OBRA SOBRE GAUDÍ pàg 10
La periodista granollerina
Sònia Casas guanya el premi
literari Nèstor Luján

líniavalles ^{23 anys}

9/6/2023 · Núm. 863 · liniavalles.cat

Dos olis vallesans apareixen a la llista dels millors del món

Es fan a la finca familiar Mas Curró de Caldes de Montbui i han estat premiats en un concurs internacional pàg 18

Més competitiva

Creixen els alumnes que
preparen la selectivitat
en acadèmies pàg 3

PARETS pàg 14
La tradició gegantera
i la cultura paretana
s'exporta a Romania

MOLLET pàg 11
El festival L'Arlequí arriba
enguany amb més ambició

A FONTS pàgs 12 i 13
Els altres estrangers:
rics, nòmades i expats

Foto: ACN

MERCAT
AUDIOVISUAL
DE CATALUNYA

www.audiovisualmac.com

ROCA UMBERT FÀBRICA DE LES ARTS
GRANOLLERS | 14 JUNY 2023

TOT EL SECTOR
DE LA COMUNICACIÓ
DE PROXIMITAT
AL TEU ABAST

ORGANITZA

rocaumbert|f.a.

Ajuntament de Granollers

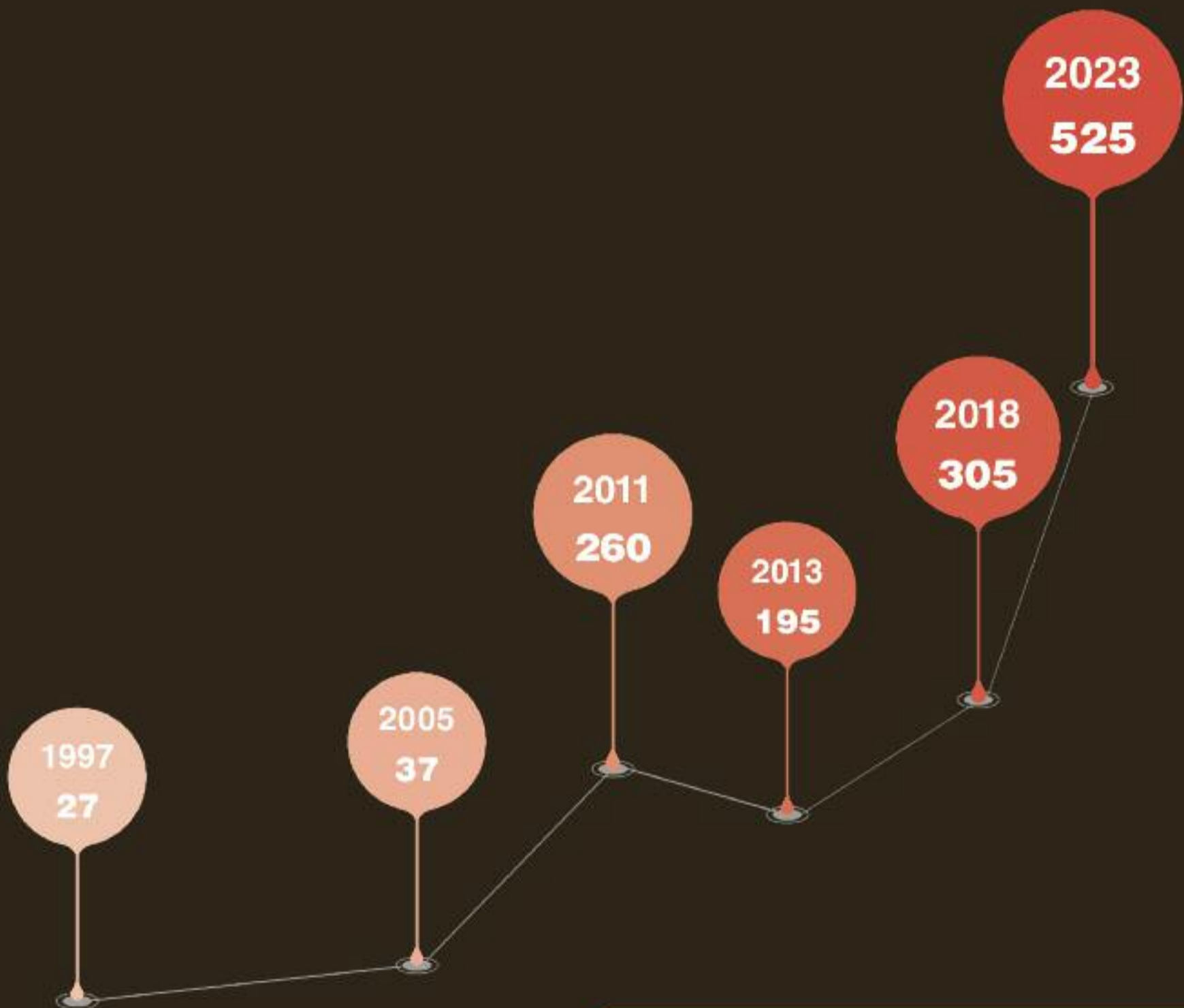
Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Una prova molt selectiva

- » Les acadèmies entren en joc en una selectivitat que cada vegada es torna més competitiva
- » El preu d'aquests centres d'estudi pot eixamplar diferències entre qui els pot pagar i qui no

Albert Alexandre
VALLÈS ORIENTAL

Des de dimecres i fins avui se celebra la selectivitat d'enguany i, posteriorment, els alumnes hauran d'esperar unes setmanes per conèixer les notes. Concretament, no serà fins al dia 22 de juny que els estudiants podran saber si han entrat als estudis anhelats.

Els joves estan, doncs, enmig d'una època de nervis a flor de pell, on han viscut jornades intenses d'estudi i hores sense dormir. Amb tot, hi ha persones que en aquesta prova hi han arribat millor preparades que altres. Això és el que denuncia el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), que assegura que la selectivitat és una prova classista. "La meritocràcia serveix per amagar un claríssim biaix de classe", afirma el col·lectiu. "No és el mateix haver estudiat en un centre d'alta complexitat, que pateix una forta segregació social, amb problemàtiques derivades de l'infrafinançament de l'educació pública, ràtios altíssimes i professors desbordats, que haver-ho fet en una privada o una concertada sense aquests problemes", afegeixen. Però fins i tot hi ha un nivell més pel que fa a la preparació de cara a la selectivitat.

L'AUGE DE LES ACADÈMIES

En els darrers anys, els centres privats que preparen alumnes per a la selectivitat fora de l'horari lectiu han anat a l'alça. Segons relata en Miquel, "hi havia una necessitat" que ningú estava ocupant. Ell va crear una empresa en línia per preparar estudiants per a la selectivitat i més tard la seva firma es va unir a una companyia d'educació telemàtica més gran.

Un moment del primer dia de la selectivitat, que va tenir lloc ahir dimecres. Foto: ACN

"Després de la covid, aquesta mena de fórmules han tingut molt èxit", considera.

Actualment, la companyia té 1.000 alumnes a tot l'estat que es preparen per a la selectivitat. En global, cada any, entorn de 300.000 persones fan l'examen d'accés a la universitat. "També tenim estrangers que venen a estudiar a Espanya i persones que tenen objectius molt grans i que necessiten un extra de puntuació", explica. Es refereix a les carreres que tenen notes de tall quasi perfectes per poder-hi accedir.

A Catalunya parlem de Matemàtiques a la UPC, amb una nota de tall de 13,148 sobre 14, Filosofia, Política i Economia a la UPF (12,794), Enginyeria Física a la UPC (12,694), Enginyeria Biomèdica a la UB (12,684), Estudis Internacionals d'Economia i Empresa a la UPF (12,666), Medicina a la UAB (12,664), Medicina a

la UB (12,66), Ciència i Enginyeria de Dades a la UPC (12,630), Medicina a la UPF (12,598) i Enginyeria en Tecnologies Aeroespaciales a la UPC (12,57).

Gran part dels alumnes de selectivitat que fan cursos intensius en acadèmies volen accedir a aquesta mena d'estudis universitaris. "Les notes més altes tendeixen a pujar cada cop més, mentre que les més baixes es desplomen", afirma en Miquel. "Cada vegada hi ha més competència, perquè els alumnes veuen sentit a estudiar una cosa que els donarà rèdit a la llarga", afegeix.

Aquesta afirmació és certa si ens fixem en les dades de la UPF. Des del 2018, carreres com Medicina o Enginyeria Biomèdica han augmentat la seva nota de tall en 0,4 punts, mentre que altres estudis com Humanitats o Polítiques s'han tornat encara més accessibles.

Sigui com sigui, aquests no

són els únics clients que tenen les acadèmies. També hi ha alumnes que "no van bé al batxillerat i volen millorar resultats" o esportistes d'elit que no tenen temps per estudiar presencialment.

PREUS PER A UNS POCS

Davant d'aquests nous models educatius, cal preguntar-se si no es pot acabar produint una elitització encara més gran de la formació. Certament, si ens fixem en quant costen els cursos en acadèmies, hem de convenir que no són aptes per a totes les butxaques.

Des d'aquesta publicació hem consultat preus en aquesta mena de centres i varien molt. Un curs anual per preparar dues assignatures de selectivitat ascendeix fins als 1.500 euros en una acadèmia de renom barcelonina. En un altre centre consultat, el curs intensiu que va des de finals de maig fins a principis de juny per

preparar la selectivitat pot arribar a costar 430 euros. "Les acadèmies són cares", considera en Miquel. "Per això ara triomfen els cursos en línia", sentència.

LA NOVA, PARALITZADA

Tot això passa mentre el govern espanyol va paraitzar fa pocs dies l'aprovació del decret que havia de regular la nova selectivitat que s'havia de començar a aplicar a partir del 2024. La prova que s'estava preparant volia evitar un examen basat en la memòria i centrar-se en els casos pràctics.

La decisió es va prendre "per responsabilitat" davant la convocatòria d'eleccions anticipades el 23 de juliol. La iniciativa havia de passar pel Consell de Ministres, però es retardarà fins que passin els comicis i hi hagi un nou executiu. Comunitats governades pel PP havien mostrat discrepàncies amb el model del Ministeri d'Educació socialista.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniavallès** a Telegram

La lupa

Per la 'gitanització' de Catalunya

per Xavier Godàs

Foto: Arxiu

El propassat 11 de maig, el president rebia una vintena de dones gitanes universitàries, en una trobada pensada per mantenir una conversa distesa. El 24 de maig vaig tenir l'ocasió de celebrar l'accés a la universitat per a majors de vint-i-cinc anys de prop d'una quinzena d'estudiants gitanos del Grup d'Accés a la Universitat, una unitat formativa depenent del Pla Integral del Poble Gitano de la Generalitat. Ambdues trobades van ser molt reveladores.

En la conversa mantinguda amb el president, les estudiants varen expressar els seus reptes i projectes. Fins aquí el que era d'esperar, que les il·lusions són universals i ens esperonen a tirar endavant. Però a la conversa hi va haver més teca. Algunes de les intervencions que més em van fer parar-hi l'atenció apuntaven detalls reveladors de les falles de la inclusió social. En destaco els següents: el problema que suposa que hi hagi centres educatius instal·lats en el baix rendiment, fet que arrossega el conjunt dels estudiants a una molt baixa expectativa d'èxit educatiu. En constatar aquesta situació, l'esforç de famílies gitanes per donar estudis als seus fills i filles comporta, en alguns casos, que els traslladin a altres centres, sovint pagant escoles concertades. El problema –viscut en primera persona per algunes de les estudiants presents a Palau– de tutors desincentivadors amb la continuïtat dels estudis post-obligatoris, concretament del batxillerat. El relativisme cultural d'algun docent que, fent-se passar per progre i empàtic –quan, de fet, demostra ser un re-

accionari de manual–, s'atreveix a estipular que, culturalment parlant, l'univers gitano és més refractari a estudiar, i que s'ha de "comprendre" aquest tret cultural. D'altra banda, fou molt interessant constatar l'empenta cap al canvi social de les estudiants dins la mateixa comunitat, quan algunes d'elles, sent les primeres a arribar a la universitat, han hagut de convèncer els pares per mostrar-los que era bo per a elles estudiar, i que fent-ho no viurien desprotecció ni desvinculació de la comunitat.

El que m'entusiasma és la seva capacitat de superació amb un esforç redoblat

Al Grup d'Accés a la Universitat em vaig trobar amb tot d'estudiants expectants per l'entrada a la vida universitària, orgullosos de la feina feta fins a arribar a les seves portes. Parem compte al fet que ells i elles, tots, treballen les hores del dia que faci falta per mantenir les seves famílies. Sempre amb la canalla en el punt de mira. Els estudis conformen el seu somni, però, sobretot, somien amb els seus, en fer-los participants d'aquesta aventura que té tot el sentit perquè es tracta de prosperar plegats. La família com un valor fonamental, sí, en aquest sentit de suport, protecció i solidaritat elemental: el grup extens amb què es desitja compartir la prosperitat. La comunitat sempre

en l'horitzó. Aquí no hi ha individualisme que valgui. Lluny queda la retòrica del "jo abans que res" tan pròpia dels valors liquats postmoderns que ara ens aclaparen i que, malauradament, s'han escolat per la porta de darrere de l'esquerra.

Sé que en cap grup humà podem assegurar que tot siguin flors i violes. Ara bé, el que m'entusiasma de totes aquestes persones que he tingut l'oportunitat de conèixer és la seva capacitat de superació amb un esforç redoblat comparat amb els que, com jo, som païos. Permeteu-me que parli en aquests termes. Conversant amb aquest estol d'estudiants mai no hi he trobat un bri de lamentació. No perden el temps en el victimisme ni demanen cap privilegi pel fet de ser de la comunitat gitana catalana. Exigeixen, això sí, un tracte entre iguals. I amb les seves vides combaten la trajectòria estructural de desigualtat que s'ha concentrat en el poble gitano en relació amb la resta de la població. Combaten el racisme amb què ara encara es troben, incrustat en la vida quotidiana del nostre país. Actuen amb determinació exemplar: fan caure murs i salten tanques. Són, ras i curt, una poderosa agència de canvi. Per descomptat, ho són molt més que els que entre la majoria paia considerem una ofensa imperdonable i motiu de mobilització política que ens critiquin el pentinat. Acabo amb dos noms propis: la Sàcri s'ha compromès a superar la prova comuna de l'accés per a majors de vint-i-cinc anys l'any vinent, que aquest no ha pogut ser. L'Isaac va pel camí de convertir-se en mestre i espero que aviat el tinguem entre el professorat del nostre país.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@punsix

Enmig d'una celebració tan especial com la Champions femenina de futbol també passen successos fastigosos. Just quan havia acabat, ARRO de @mossos ha detingut un noi d'uns 30 anys per masturbar-se i ejacular a l'esquena d'una noia aprofitant la multitud a Sant Jaume.

@sergipicazo

[En referència a un article de *Crític*] Confirmat amb dades el que ja sempre es pensava. El 34% dels instituts privats van puntuar els seus alumnes entre 1 i 2 punts per sobre dels resultats que van acabar obtenint a la selectivitat. Més diferències amb la selecció que a la pública.

@EvaPiquer

El 1997 vaig publicar una novel·la que es llegia a les escoles des de llavors. Hi ha mestres que han fet llegir aquesta novel·la durant 25 cursos seguits. "Com que el llibre funciona...", em diuen. El llibre funciona, però fer-lo llegir any rere any delata una desídia alarmant.

@massanagranaire

Alerta perquè hi ha gent desesperada perquè Barcelona mantingui un govern d'esquerreres amb autèntics bolxevics com Jaume Collboni o Albert Batlle. És com quan el 2015 hi havia gent espantada perquè Xavier Trias havia perdut les eleccions i no hi hauria un alcalde independentista.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Escola Ponent

L'Escola Ponent de Granollers ha estat reconeguda amb un Premi Baldiri Reixac per fer servir el teatre com a eina per a l'aprenentatge. En concret, ha adaptat tot el currículum de català per poder treballar-lo a través de les arts escèniques.

pàgina 10

Aj. de Mollet

L'Ajuntament de Mollet ha agafat les regnes del Festival Internacional L'Arlequí, que fins ara havien organitzat entitats locals. L'objectiu és dotar-lo de més pressupost i impulsar-lo per convertir-lo en un referent de la cultura popular de carrer.

pàgina 11

Mas Curró

Mas Curró, una finca de Caldes de Montbui dedicada a la producció d'oli, fa dos dels millors olis del món.

Ha guanyat un concurs internacional que es fa a la Xina, on es presenten les millors marques del món.

pàgina 18

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 *Un mort i dos ferits en un accident a Llinars*
- 2 *Desmantellat un grup criminal que va sostreure centenars d'ordinadors d'empreses*
- 3 *Bold impulsarà la producció de bateries elèctriques a Montmeló i els Estats Units*
- 4 *Granollers commemora els 85 anys del bombardeig*
- 5 *Dos olis vallesans, reconeguts entre els millors del món*

Safata d'entrada

Fronteres

per Francesc Reina

Les línies de la superfície es veuen millor de lluny, des de la distància, prenent certa perspectiva. Així ho escriuria Italo Calvino per expressar, potser, la sensació d'una cosa desconeguda. No obstant això, seria bo no confondre'ns gaire: mirar des de lluny pot ajudar a entendre millor, però darrerament la capacitat de distingir es troba una mica abandonada, ja que les interpretacions, sigui amb bona disposició o no, poden condicionar les nostres formes de veure. Així doncs, mirar l'horitzó depèn de la perspectiva de cadascú: passa com amb les fronteres.

Les línies divisòries són límits que no cal buscar gaire lluny, són a cada cantonada, molt a prop; hi van ser abandonades anys enrere. Espais que van patir violències indefinibles, com aquelles terres del llunyà oest, imperava la llei del més fort. Llocs impenetrables on hi va haver gent que es va organitzar per buscar la dignitat mentre que una altra va ensopegar; llocs massa grans per ser explorats, massa petits per entendre'ls, mars a la deriva on s'allotjaven els sobreexplotats, hostils o resignats. Ara els seus tripulants porten gairebé tots el tatuatge del benestar social.

Els enamorats de la democràcia a la recerca d'un ofici per a tota la vida fa anys que proclamen que cal acabar amb els confins. Recorren a expressions i postures llunyanes, desitjos que, tocant de peus a terra, tenen a veure amb drets llunyans que no poden defensar. Allò que no funciona es perpetua, i així passa. Tan lluny de la vida quotidiana, se solen manifestar en estructures jeràrquiques

gens participatives, sense treballar transversalment amb altres polítiques, van cavant trinxeres al voltant dels seus regnes, mirant de reüll el rival. Els nostres i els altres, els que ens agraden i els de fora, i després hi ha els narcisistes fomentant territoris de beneficència sense propostes per enriquir entorns i reconèixer les persones. Entren als seus salons i s'hi tanquen, poques vegades traspassen altres confins.

Coordinadores, directores, caps d'això i allò, tècniques de diversos nivells, administratius i comptables que van opinant sobre diversos encàrrecs, horaris, funcions o responsabilitats... Som d'on vivim, submergits a les misèries de les coses petites, dels pocatraces i de les mesquineses entre l'enveja i el menyspreu. Passen cinc, deu, quinze anys i alguns se'n van perquè en vinguin d'altres, però la majoria s'hi queden, ens hi quedem, i apa, a l'embolic de cada dia. Polifonies d'una època de construccions silencioses, travessades pel més lleig. Allà, caminant a la boira, desenredant el temps sense apreciar la justícia entre l'injust: els vulnerables, els que no tenen tots els papers, "que vinguin quan se'ls doni cita...". On són les noves oportunitats, com adequar-se a altres formes de vida menys "sanas", diferents? I la prevenció, les maneres personalitzades, on

es dissenyen? Als despatxos? Alguns vigilen els seus estils ètics (altres no), humanitzen les seves propostes on no predomina la intervenció connectada al territori vital (perquè el normal és el despatx i no la comunitat). Més recursos? Potser, però el malestar es produeix quan el veïnat se sent abandonat. Seguim a l'equació prestació-atenció individual perquè és el que les estadístiques ens demanen: que "l'operació hagi anat bé encara que el pacient hagi mort". Traspasar les duanes per enriquir els entorns és un treball ardu que moltes vegades es fa des de petites illes en un mateix mar, una aspra discussió on tots som estrangers en un mateix lloc, com ens explica Ken Loach a la seva última pel·lícula *The old oak*. Les fronteres parteixen en dos, redueixen la convivència a una tolerància obligada amb espines als temples de la paraula, un cara a cara davant la desigualtat, on els protagonistes aspiren a no caure en el risc de la no-ciudadania. On tot està traçat, on hi ha poques vores per descobrir, allà on les autoritats arriben tard al somni utòpic d'una societat millor.

Hi ha qui parla més del compte, segueixen pensant que estan cridats a atreure l'atenció (ha de ser terrible no adonar-se del contrari). S'haurien de prendre més seriosament el silenci.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CaraACara

#NensQueViolenNenes

#PrimaveraSound

@324cat: La líder de Sumar, Yolanda Díaz, diu que el bipartidisme és el passat i retreu a Sánchez que proposi un cara a cara setmanal amb Feijóo d'aquí al 23J.

@agenciaacn: Els Mossos investiguen una nova violació en grup a una menor a Badalona. Va passar el dia 3 i els presumptes autors també tenen menys de 18 anys.

@Pauventeio: Aquest cap de setmana es divideix entre gent que va al Primavera Sound, a Montmeló, a Eindhoven i els que ens quedem a casa perquè no tenim diners.

El que hem heretat

per Manuel S.V. Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Imaginín que entren en una botiga de roba per comprar-se una jaqueta nova. El venedor els escolta amb deteniment, però no treu l'ull de la que porten posada. Després de les seves explicacions i sabent que es juga la venda, els explica que ja tenen una jaqueta estupenda. El teixit, argumenta, és dels que ja no es fan i les costures són a mà, amb un portar i una caiguda magnífics que no aconseguiran si se la compren nova. Els acaba convençant que li deixin uns dies per cosir un botó que li falta, rentar-la i passar-li la planxa.

Una situació similar a aquesta fictícia que, siguem honestos, ens agradaria que passés més, va passar de debò a Bordeus el 1996. Uns arquitectes joves poc coneguts aleshores, Anne Lacaton i Jean-Phillipe Vassal, van rebre l'encàrrec de remodelar la plaça Leon Aucoc, al sud de la ciutat. Van trobar un lloc que, en les seves pròpies paraules, "ja era bonic per la seva autenticitat, sense sofisticació". "Tenia la bellesa del que és evident, necessari i just. Vam passar alguns dies visitant-ho i parlant amb els veïns, i finalment vam decidir reposar la grava i podar els til·lers", van detallar.

Amb el temps, aquesta anècdota va adquirir el rang de categoria i ha estat explicada de manera recurrent a les escoles d'arquitectura. Lacaton i Vassal van fer d'aquesta manera de mirar el que està construït una forma de practicar el seu ofici. L'any 2019 van rebre el premi europeu Mies van der Rohe, juntament amb Frédéric Druot i Christophe Hutin, per la no menys sonada rehabilitació de 530 habitatges en blocs residencials que el govern francès pretenia enderrocar, a la mateixa ciutat on els arquitectes van indultar la plaça.

Quan el 2021 van rebre el premi Pritzker, una de les més altes distincions en arquitectura, el pavelló Mies de Barcelona els va dedicar una exposició, *Ne-*

ver demolish (Mai enderroquis), on es convidava a considerar el potencial del que està construït, en termes de valor patrimonial i d'energia acumulada. No estem precisament per anar desaprovechant energia.

Les persones triguem anys a adonar-nos del que hem heretat. Heretem un habitatge o bé una hipoteca per acabar de pagar. Heretem un compte bancari, però també un deute amb Hisenda. Amb el temps, acabem veient els nostres pares en mirar-nos al mirall i ens adonem que tot, bo o dolent, és herència.

També heretem les nostres ciutats. Els governs municipals, autonòmics o el mateix Estat elaboren llistes d'edificis i places "protegits per Patrimoni", i la UNESCO, organisme internacional, atorga a alguns la qualificació de "Patrimoni de la Humanitat". Tendim a acabar pensant que, si està protegit, és que ha de ser una cosa bona i que hem de preservar-la, i que si no ho està, és que es pot enderrocar sense miraments.

Tanmateix, la lliçó de Bordeus ens mostra que hem heretat tot el que existeix. Tot és patrimonial.

Mirat així potser no hi hauria d'haver qualificacions patrimonials.

Atorgar a les coses una segona oportunitat és, a més d'un exercici de responsabilitat, una mostra d'intel·ligència pràctica en un moment on ens omplim la boca amb paraules com ara sostenibilitat o estalvi energètic. No es tracta de conservadorisme paralitzant sense més ni més, sinó d'aprofitar i utilitzar el que existeix com a base per generar alguna cosa nova que, altrament, mai no hauria pogut existir. No és tant obrir la nevera i reescalfar el que hi ha del dia anterior com inventar un plat nou amb les sobres. Entendre en aquest context el trencadís del modernisme o l'escòria dels forns de fosa que recobreix les façanes de la Crip-ta de la Colònia Güell.

En aquest sentit, el projecte dels arquitectes francesos és exemplar, ja que no es limita a una reparació estructural per arreglar les goteres que, per descomptat, n'hi devien haver moltes. L'estratègia va consistir en la construcció d'unes terrasses tancades, recolzades a terra, que van reforçar els edificis, alguns de molt inestables, creant una galeria que, a més, proporciona aïllament tèrmic als edificis. Vistos per fora ningú diria que són els antics blocs que ja existien.

Però potser el més interessant és la renovació espacial que s'ha aconseguit. Aquestes

galeries han regalat més espai a uns blocs amb uns habitatges molt petits que van proliferar entre els anys 50 i 70 del segle passat a moltes ciutats europees. Una herència de la nostra cultura de difícil gestió per la gran quantitat que se'n van construir en pocs anys i que van acabar allotjant moltes famílies amb el boom demogràfic dels 70. La valentia és no mirar cap a una altra banda i afrontar el problema que hem heretat. La màgia és fer-ho simplement podant una mica els til·lers.

Les millors perles

Quina és la cua més llarga que has fet mai? Segur que no és tan llarga com la que ja fan les seguidores de Harry Styles a l'Estadi Olímpic Lluís Companys per veure el seu ídol, que actuarà a Barcelona el 12 de juliol. Ho ha avançat RAC1.

Otis Taylor, un músic estatunidenc de 74 anys, s'ha graduat a l'institut 57 anys després que el fessin fora per portar els cabells massa llargs i a l'estil afro. El centre s'ha disculpat amb l'artista. Mai no és massa tard.

A Barcelona segurament no es podrien permetre ni un pis, però, a la comarca de la Noguera, s'hi han comprat pràcticament un poble sencer. És la situació que ha viscut una jove parella a la Figuera, un llogaret del municipi d'Algerri.

Kathleen Folbigg, una dona australiana, ha passat dues dècades a la presó acusada d'haver matat els seus quatre fills. Ara, una investigació científica encapçalada per una genetista espanyola ha permès indultar-la.

Twitter (@FCBfemeni)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

ConflAnça

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

Foto: Pexels

No me n'he pogut estar. La intel·ligència artificial (IA) fa mesos que està en boca de tot-hom. Quan fins i tot se'n parla a la barra del bar, no hi ha dubte: estem davant la qüestió de moda del moment. El debat està servit i té tots els ingredients per ser apassionant. ChatGPT, algoritmes... Tecnologies creades per intentar imitar la intel·ligència humana. Eines que simulen el llenguatge humà o que són capaces de generar fotografies que ningú diria que no són reals. Les màquines poden fer coses que fins ara només fèiem les persones, i això espanta. És lògic. El nostre instint animal –també IA, curiosa coincidència– ens porta a desconfiar del que no coneixem, del que pot amenaçar-nos. Nosaltres tenim sentiments i emocions, per això reaccionem així. La IA no. Ni té emocions ni té sentiments. De fet, segons expliquen els experts, tampoc ens entén. Sembla que sí, perquè està entrenada perquè ho sembli, però no ens compren. Matis important per començar.

Dit això, deixem les qüestions i el debat tècnic per als mencionats experts en la matèria. Un servidor en sap el que ha llegit, que no és poc però tampoc és prou –recomano especialment l'entrevista que Xavier Bosch va fer a Patricia Ventura al diari *Ara*, algunes reflexions de la qual traspuen en aquest escrit. Així que passem al que volia tractar en aquesta breu columna, aplicat al nostre maltractat ofici.

Era dimarts 4 d'abril i les xarxes socials n'anaven plenes. *El Mundo* havia publicat en portada una foto de Pablo Iglesias i Yolanda Díaz caminant abraçats. La imatge, tècnicament, podia semblar del tot real. "Una foto impossible?", es preguntava el diari just a sota, acompanyant-ho de l'avís "Imatge creada amb IA". En aquest cas, el context polític del moment facilitava que la foto costés de creure. El *fake* era fàcil de detectar, però ja havia encès la metxa.

Si cada cop costarà més distingir què està fet per una màquina i què per una persona, a causa del perfeccionament de la primera, el perill és obvi. Per exemple, es poden difondre fotos falses que semblin reals i que, a diferència del cas anterior, siguin molt més difícils de detectar. I el mateix amb informacions de tota mena –si no, busqueu l'entrevista falsa a Michael Schumacher feta amb IA. Qui vol veure el dimoni en

tot plegat, doncs, ho té fàcil. Però, com sempre, el que pot pervertir una tecnologia és l'ús que se'n fa, no la tecnologia en si mateixa. Proveu de fer l'exercici contrari: imagineu-vos la quantitat de bons usos que pot tenir. També espanta, però en positiu. Ara bé, tampoc cal veure-hi un àngel. La precaució sempre és bona companya de viatge.

Veritat o mentida. Realitat o ficció. Distingir entre una i l'altra mai ha sigut fàcil. No ara o en el futur, abans tampoc. Qualsevol historiador us podria fer, en pocs minuts, un bon resum de *fakes* icònics de la nostra història contemporània. Per tant, si una de les grans preocupacions respecte de la IA és aquesta, no estem davant res de nou. I l'antídot, per sort, ja el coneixem: periodisme rigorós, ètic i transparent. Que permeti confiar-hi. Perquè el nostre ofici es basa en la confiança entre lectors i mitjans. I la confiança costa molt de guanyar, però molt poc de perdre. Tornant a *El Mundo*, èrealment és preocupant que aquest diari pugui publicar una foto falsa de Pablo Iglesias i Yolanda Díaz –en aquest cas per generar debat sobre la IA, d'acord– quan ja ha difós, per exemple, comptes falsos a l'estranger d'alcaldes per intentar destruir-los? Quan ha fet el joc a la policia patriòtica?

La qüestió no és el què, sinó el qui. En un món cada cop més líquid –sempre Zygmunt Bauman–, qui perdi la confiança dels lectors ho perdrà tot. Qui tingui mala reputació no tindrà futur. No en va el lema actual de *The New York Times* és "The truth" (la veritat). I això és una bona notícia per al periodisme de proximitat, perquè precisament la proximitat reforça la confiança. La veritat propera és més veritable.

Quan se li pregunta a ChatGPT si és fiable, el mateix *bot* diu que "cap sistema automatitzat ho és del tot" i que "és important corroborar la informació amb altres fonts". Garantim, doncs, que nosaltres puguem dir als nostres lectors que som fiables del tot. Que no els cal corroborar les nostres informacions amb altres fonts perquè ja ho hem fet nosaltres per ells. Amb rigor i honestat. No deixem de fer el (bon) periodisme de sempre per poder continuar fent periodisme en un futur.

Article publicat al número de primavera 2023 de la revista *Comunicació 21*.

“

**En un món
cada cop més líquid,
qui perdi la confiança
dels lectors
ho perdrà tot.
Qui tingui mala reputació
no tindrà futur.
I això és una
bona notícia
per al periodisme
de proximitat,
perquè precisament
la proximitat reforça
la confiança**

”

Flaixos

@andreuginola: Aquesta temporada es retiren Piqué, Joaquín, Bale i Ibrahimovic. Marxen Busquets i Jordi Alba del Barça. I es retira Mateu Lahoz (gràcies a Déu).

@LaliCreus: [Sobre Manel Vidal, Judit Martín i Juana Dolores] A un el van acomiadar, l'altra està al jutjat i la tercera és la delícia de tota la progressia benestant...

@EmmaZafon: Un ministre va dir "escolteu, potser hauríem de menjar menys carn" i fins i tot el president del govern va eixir a desdir-lo amb "un chuletón al punto es imbatible".

Mollet del Vallès
10 - 11 juny 2023

56 FESTIVAL ARTÍSTIC INTERNACIONAL

L'ARLEQUÍ

TORTELL POLTRONA
COSMONAUTIX
NAOKO
THE PIKAPAU
DORIANNE TAW
INKCIRCUS
AGRO THE CLOWN
DR. BOMBOLLES

I AMB LES ENTITATS CULTURALS:
Ball de Diables de Mollet
Batucada Joves Mollet
Castellers de Mollet
Colla Gegantera de Mollet
La Cucu Malla
Colla de Marats
Colla de Terrats

CONSULTA TOTA LA PROGRAMACIÓ

ORGANITZA
COL·LABORA

COMPANYIES

TORTELL POLTRONA
Post-clàssic
CATALUNYA

COSMONAUTIX
Rocket Balalaika
Speedfolk
ALONIA

Una mode per les emocións variades, on se fa el passat i el present, i on es toca el futur i les dels pensats en la recuperació del patrimoni i temps.

Milarets al llit, l'Ala i el Marroc, i també, començant amb la Banda de la Festa de l'Escola de l'Est més antigada l'Arlequí.

THE PIKAPAU
Fish Circus
BRASIL

DORIANNE TAW
Livre
CABO VERDE

NAOKO
Comedy Magic
JAPÓ

Aquest és el meu pesonatge, aquest és el meu món, però també del teu i sempre nota amb la seva música, un peix volant que també és l'Arlequí de l'Arlequí.

Una artista que és pura cultura i creativitat, i que amb la seva expressió corporal acompanya al públic i transporta la música més perfecta.

En aquest festival espectacular de música i gòtics, Naoko utilitza la llengua humana que habita amb els primats. La porta porta i les expressions hi estan guardades.

INKCIRCUS
Hora d'ball
BRASIL

AGRO THE CLOWN
Car Wash/Improvisació
ITALIA

DR. BOMBOLLES
Bubble Bike
CATALUNYA

Aquesta família ensa comença el públic a conèixer el seu món ple de ritmes i espècies, una família d'Arlequí i també amb un treball de cançons.

Desapareixes de dia i tota para d'alegria, improvisació, creativitat, i jugues l'Arlequí a punta que fan que amb l'Arlequí altre de cançons i la seva música.

Aquest treball és el rei de la festa, un regal de l'Arlequí i la festa disposa a fer valer el personal. A més de la música la seva música de bombolles i el clòssic.

premsa de proximitat metropolitana

un recorregut per la història a través de les seves capçaleres

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

L'Escola Ponent, reconeguda per educar a través del teatre

» El centre ha guanyat un Premi Baldiri Reixac de la Fundació Carulla

» Ha adaptat tot el currículum de català per treballar-lo amb el teatre

Olga García
GRANOLLERS

Cada vegada són més les escoles que s'allunyen de les formes tradicionals d'aprenentatge i aposten per utilitzar noves eines pedagògiques. Aquest és el cas de l'Escola Ponent, que fa temps que utilitza el teatre i les arts escèniques com a mitjà per ensenyar les diferents matèries als seus alumnes. "Hem vist que ensenyant de manera més lúdica els resultats són més bons", assegura en declaracions a Línia Vallès Montserrat Altimires, directora del centre. Per això, l'escola ha rebut un Premi Baldiri Reixac de la Fundació Carulla, que cada any reconeix projectes que transformen l'educació i donen resposta als nous reptes socials i educatius des de la cultura i les arts.

"Era la segona vegada que ens hi presentàvem i estem molt contents i satisfets d'haver aconseguit aquest premi, que ens motiva moltíssim", explica Altimires. No només perquè implica una dotació econòmica de 4.000 euros sinó perquè és un reconeixement a una manera diferent d'ensenyar. "Feia anys que treballàvem el teatre a l'escola, però fa un temps vam decidir fer un pas més enllà i portar-lo a altres àrees", detalla la directora del centre.

PROJECTE MERAKI

Meraki és el nom que rep aquest projecte educatiu que s'impulsa des de l'Escola Ponent i que consisteix a adaptar tot el currículum de català, des de P-3 fins a 6è de

Espectacle de l'alumnat de 3r de primària de l'escola. Foto: Ajuntament

primària, per treballar-lo íntegrament a través del teatre, fomentant l'ús de la llengua catalana i la cohesió de l'alumnat. "Per exemple, a 3r de primària estan aprenent els animals a través del teatre", explica Altimires.

Segons la directora, aquest projecte també permet millorar l'expressió oral. "Hi ha molts nens que tenen por a parlar en públic i

"Els alumnes s'ho passen bé aprenent, estan més motivats i això es reflecteix"

el teatre fa que la perdin", afegeix la directora. Però, tot i això, Altimires assegura que encara és aviat per fer un balanç del projecte. "El que sí que puc assegurar és que els resultats dels exàmens estan sent fantàstics perquè els alumnes s'ho passen bé aprenent,

están més motivats i això es reflecteix", diu.

EL TEATRE, UN ATRACTIU

L'Escola Ponent està situada en un barri a tocar de Canovelles on viu molta gent migrant i, per tant, molts alumnes del centre són fills de migrants. "No parlen el català a casa i a través del teatre facilitem l'aprenentatge de la llengua", explica Altimires. "Tot i que són nens que tenen molta facilitat per aprendre-la, ja que són multilingües i acostumen a parlar diverses llengües o dialectes", afegeix.

En aquest sentit, la directora assegura que, a la vegada, el teatre també pot ser un instrument per fer més atractiu el centre. "Algunes famílies que no es plantejaven portar els seus fills aquí poden sentir-se atretes del nostre projecte i decidir inscriure'ls", diu Altimires, que també explica que el professorat ha rebut una formació en arts escèniques per poder desenvolupar el projecte Meraki.

En marxa una nova edició del festival Opera Aperta

CULTURA ▶ Imatge, reflex i realitat. Aquests tres conceptes estan marcant la temàtica d'aquesta quarta edició de l'Opera Aperta, el festival d'art i paraula de Granollers, que s'està celebrant aquests dies. Començava dimecres i acabarà diumenge, i comptarà amb més de 27 participants i 16 activitats.

Com cada any, el festival parteix d'una obra que dona peu a reflexionar sobre diversos aspectes i enguany l'obra escollida ha estat *Voici 2005* de Jordi Benito. A través seu s'articulen

cinc dies de converses, lliçons i tertúlies protagonitzades per diversos filòsofs i artistes que intentaran donar resposta a preguntes com "què podem considerar real?" o "com podem distingir el que és real del que no ho és?", detallen des del consistori.

En aquest sentit, una de les protagonistes del festival serà la cineasta Neu Ballús. Demà farà un col·loqui al Cinema Edison sobre el seu film *La plaga*, que fa una anàlisi de la realitat social del moment i dona peu a reflexionar sobre la temàtica del festival.

Sònia Casas guanya el premi literari Nèstor Luján

La periodista granollerina Sònia Casas. Foto: Grup 62

LITERATURA ▶ La periodista granollerina Sònia Casas ha guanyat el Premi Nèstor Luján amb una novel·la que té Antoni Gaudí com a protagonista. L'obra, titulada *Retorn als orígens*, és una història que ficciona l'amistat entre l'arquitecte i l'egiptòleg Eduard Toda.

"El llibre no és una biografia, però sí que explica les etapes vitals de tots dos", detalla Casas en declaracions a l'ACN. De fet, a través de la novel·la, la granollerina dona a conèixer "cares no tan conegudes" de Gaudí, ja que

repassa la seva vida des que és adolescent. I és que, tot i ser una novel·la de ficció, l'obra està basada en fets històrics.

UN ALTRE PREMI

D'altra banda, la també granollerina Cristina Garcia ha guanyat el 24è Premi Llibreter en la categoria de literatura catalana amb l'obra *Els irredemptes*. El jurat ha ressaltat que és una "obra d'una intel·ligència aclaparadora una proposta en què excel·leixen el llenguatge, les idees i l'art".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

La Policia Municipal està tirant endavant una campanya de control del transport escolar de menors i de viatgers. Els agents estan fent controls a les escoles i supervisant les condicions dels vehicles i dels seus conductors.

Torna una nova edició de L'Arlequí, amb més impuls

» Enguany organitza el festival l'Ajuntament i no les entitats habituals

» Hi participaran fins a vuit companyies d'arreu del món i serà gratuït

CULTURA ▶ Mollet està a punt de tornar-se a omplir d'espectacles i artistes de primer nivell provinents de països d'arreu del món. I és que el Festival Internacional L'Arlequí celebrarà la seva 5a edició demà i diumenge amb l'objectiu de posar en valor les arts escèniques de carrer.

La principal novetat d'enguany és que el festival passa d'estar organitzat per Escena Mollet i el Casal Cultural, a estar organitzat per l'Ajuntament, amb l'objectiu de poder-li donar més empenta i dotar-lo amb el doble de pressupost, uns 40.000 euros. Això permetrà que els espectacles siguin gratuïts i que els artistes no hagin de passar la gorra al final de cada espectacle, com havien fet fins ara. "Amb aquest nou format volem que l'Arlequí esdevingui un nou referent cultural de la nostra ciutat arreu del territori", assenyalava Àlvar Yáñez, president del Casal, en la presentació del festival.

EL PROGRAMA

Entre altres, hi haurà propostes de màgia, clown, circ, acrobàcies, música o malabars, de la mà de vuit companyies. En concret, sis d'internacionals provinents d'Alemanya, Brasil, Cap Verd, Japó i Itàlia, i dues de nacionals, la del conegut Tortell Poltrona i la companyia molletana Dr. Bombolles.

Pel que fa a la programació, inclou 8 espectacles diferents, a la plaça Prat de la Riba, a la plaça Catalunya i al parc de les Pruneres, més d'11 representacions i 3 cercaviles, en les quals també hi participaran diverses entitats

Imatge d'arxiu del festival. Foto: L'Arlequí

de la ciutat vinculades amb la cultura popular i tradicional. "L'objectiu és que tot tipus de públic gaudeixi de les propostes artístiques", deia Pau Segalés, director artístic i impulsor del festival.

"Amb aquest nou format volem que l'Arlequí sigui un referent cultural"

IMPULS MUNICIPAL

Amb les regnes del festival en mans de l'Ajuntament, L'Arlequí "millorarà la qualitat de les propostes que s'hi podran veure". Així ho assegurava la regidora de Cultura, Mercè Pérez. Per això, han celebrat aquest pas tant des del Casal Cultural com des d'Escena Mollet, ja que permetrà consolidar i professionalitzar més la iniciativa. "Volem que Mollet es converteixi en un refe-

rent de la cultura popular al carrer, amb un ampli programa per a grans i petits", deia l'alcaldessa Mireia Dionísio.

En aquest sentit també cal destacar que en les quatre edicions passades l'Ajuntament sempre ha col·laborat i ha donat suport al festival.

HISTÒRIA DEL FESTIVAL

L'Arlequí va néixer l'any 2016 i des d'aleshores ha portat a Mollet un total de 35 companyies internacionals provinents de més de 16 països, com ara Colòmbia, França, Itàlia, Austràlia o Portugal, entre altres, i un centenar de propostes, números i actuacions per a tots els públics.

Pel que fa al nom del festival té el seu origen en una de les figures més emblemàtiques i representatives de Mollet, l'arlequí, que va ser una de les figures més representades per l'artista molletà Joan Abelló al llarg de la seva trajectòria.

Mollet acull la Fira Comarcal de Robòtica i Programació

EDUCACIÓ ▶ Mollet s'ha convertit en la capital comarcal de la robòtica durant un dia. I és que divendres acollia la III Fira de Robòtica Educativa i Programació del Vallès Oriental, coneguda com a Codebot Vallès. Se celebrava a la pista exterior del pavelló de la Riera Seca i hi participaven més de 700 alumnes des de P-3 fins a Batxillerat, de 20 escoles de diferents municipis del Baix Vallès.

Durant la jornada, els joves van poder mostrar i compartir els projectes tecnològics que han tirat endavant durant el curs en

relació amb l'ús de la robòtica educativa i la programació. "Els objectius d'aquesta iniciativa són compartir i afavorir l'aprenentatge en xarxa entre els diferents centres educatius", detallen des de l'Ajuntament. A la vegada, però, la iniciativa també busca promoure la formació del professorat en l'ús de la robòtica educativa i "fomentar la participació de l'alumnat en projectes que estimulin la creativitat, l'autonomia, la resolució de problemes i el treball en equip", conclouen des del consistori.

Mollet celebra el Corpus amb les tradicionals catifes de flors

Una desena d'entitats van fer la seva catifa. Foto: ANC Mollet

CULTURA ▶ La rambla Balmes de Mollet ha tornat a omplir-se, com cada any, de catifes de flors per celebrar el Corpus. I és que diumenge el Casal Cultural organitzava la 29a mostra de catifes, que va comptar amb la participació de prop d'una desena d'entitats.

Mentre que el Casal Cultural va fer la seva pròpia catifa dedicada a l'artista Joan Abelló, amb motiu de la celebració del centenari del seu naixement, el Consorci per a la Normalització Lingüística de Mollet també en

va fer una, de la mateixa manera que l'ANC Mollet i altres grups i associacions. A més, paral·lelament a l'elaboració de les catifes, es va celebrar un esmorzar de germanor amb els participants, la 26a trobada de puntaires, la mostra de tallers del Casal i, com no podia ser d'una altra manera, l'ou com balla, que es va col·locar en una font artificial a la rambla.

Finalment, les colles del Ball de Gitanes de Mollet van posar fi a la jornada ballant sobre les catifes i desfent-les.

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

En Kevin no és un estranger com els que normalment apareixen a les notícies. Ell no ha creuat l'estret, no fugia de cap guerra, fam o crisi econòmica i no esquiva la policia per evitar ser deportat. En Kevin és originari del Canadà i és feliç a Barcelona. Fa pocs mesos que va arribar a la capital catalana perquè es va enamorar d'una noia holandesa que hi viu. "M'encanta la manera de ser a Barcelona: la conciliació entre feina i família és molt millor que al meu país, on la gent se centra massa en els diners", explica. "Viure aquí amb un sou canadenc és avantatjós, perquè el cost de la vida és molt més baix que al meu país", afegix. En Kevin treballa en el sector de la comptabilitat. Té la seva pròpia empresa, que està registrada al Canadà. És el que s'anomena expat, però en el seu cas també podem dir que és un nòmada digital.

En els darrers temps, aquests dos conceptes s'han colat en el debat públic a Catalunya. De fet, han aparegut en la campanya de les eleccions municipals, sobretot a Barcelona, per a uns com la solució final per projectar la capital al món i per a altres com una de les set plagues bíbliques. En el seu programa, el PSC demanava a la Generalitat "facilitar una integració més ràpida de la comunitat expat", però formacions com la CUP denunciaven que "els expats no contribueixen a enfortir els barris" i fan augmentar els preus dels lloguers. Sigui com sigui, el cert és que hi ha molt desconeixement al voltant d'aquesta població. Comencem, doncs, trencant mites.

EXPAT O NÒMADA?

Encara que a ulls dels autòctons pot semblar que tots són estrangers del nord d'Europa o dels Estats Units que viuen i treballen a Barcelona, uns i altres són coses ben diferents. Així ho considera l'antropòleg José Mansilla, que defineix els expats com "les persones que fan feina per a una multinacional durant més d'un any en un territori que no és casa seva o que troben feina en un altre lloc amb el seu idioma". Per a l'investigador i geògraf Agustín Cocola-Gant, però, en els darrers temps la figura de l'expat ha anat evolucionant. "Ara molts són autònoms i n'hi ha de diferents nivells", considera. "Els portuguesos, italians o grecs són l'esglaió més baix d'aquesta classe", afegix.

El nòmada digital respon a una lògica diferent. Fabiola Mancinelli és investigadora i professora lectora del departament d'Antropologia de la Universitat de Barcelona i ha estudiat en profunditat aquest fenomen que va explotar amb la pandèmia, però que ja té quasi dues dècades de vigència. "Es tracta d'un treballador de les professions digitals que aprofita la possibilitat de treballar lluny d'unes oficines per veure món", assenyala. "Els

A Barcelona es calcula que hi ha uns 100.000 estrangers del nord global. Foto: Vicente Zambrano González/Ajuntament de Barcelona

Els altres estrangers: rics, nòmades i expats

Quan parlem d'estrangers, sovint tendim a pensar en la població vinguda de països pobres. Malgrat això, a l'àrea metropolitana de Barcelona hi ha milers de persones que venen del nord global. Qui són els expats? Qui són els nòmades digitals? Quina és la seva ideologia? En aquest reportatge ho expliquem.

estudis diuen que és una persona que ve de països amb passaports forts del nord global: molts estatunidencs, britànics i nord-europeus", detalla. En la mateixa línia, Mansilla afirma que aquests treballadors viuen "un temps inferior a un any en un indret i busquen la temporada de sol per perllongar l'estiu en llocs com Bali o Llatinoamèrica".

Tot i que no hi ha gaire dades sobre quants són els uns i els altres, segons xifres de l'Ajunta-

ment, l'any 2021 hi havia a Barcelona una mica més de 101.000 persones provinents de països del nord global. En la seva investigació sobre el fenomen al llibre *Barcelona no té solució*, el periodista i expolític Antonio Baños els xifra, sense distingir-los, en una mica més de 100.000.

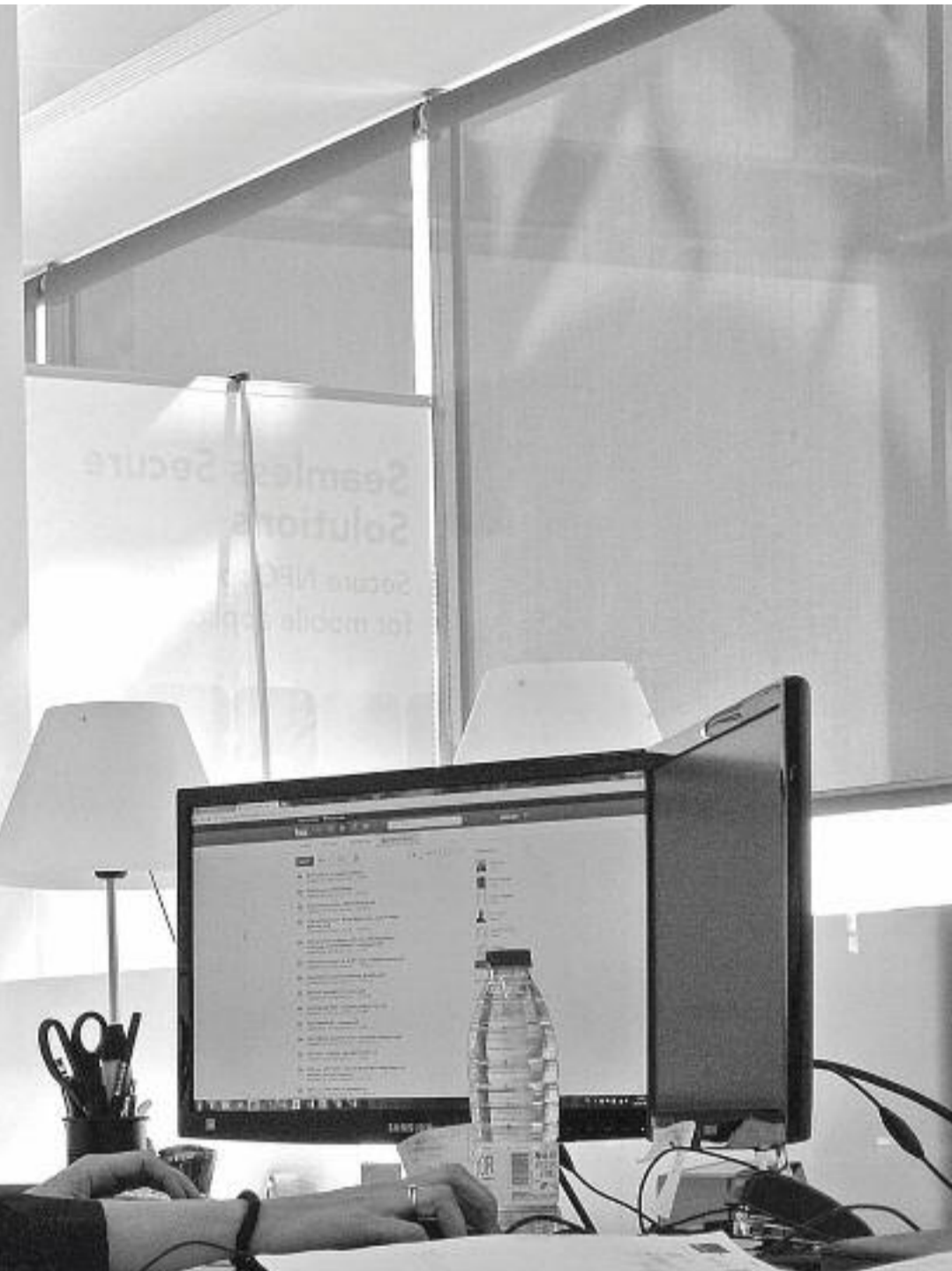
Des de fa poc més de dos anys, l'Ajuntament de la capital catalana compta amb un servei per atendre aquesta població batejat com a Barcelona International

Welcome Desk. L'organisme, que té com a objectiu "facilitar l'acollida de persones d'altres països que decideixen establir-se, treballar, invertir, estudiar i viure a la ciutat", va atendre, en el seu primer any de vida, 768 persones de 93 nacionalitats. Les dades de la iniciativa, a les quals ha tingut accés *Línia*, determinen que un 74% són homes i més del 80% tenen menys de 40 anys. El 56% són de fora de la Unió Europea. Els seus principals països d'origen són Itàlia, els

Estats Units, el Regne Unit, Colòmbia, França, Alemanya i l'Índia, i resideixen, sobretot, a Barcelona i a l'àrea metropolitana.

CLASSE I IDEOLOGIA

Més enllà dels números, podem definir aquesta població estrangera segons altres conceptes. A quina classe social pertanyen? Quina ideologia tenen? Una altra vegada cal distingir entre els dos tipus d'estrangers. "L'expat acostuma a ser progressista i defen-

Visa per a rics

● Ho diu l'article 63 de la Llei 14/2013: els estrangers més rics poden obtenir un visat a cop de telonari. Bé, no ho diu d'aquesta manera, sinó que assenyalava que "els estrangers no residents que es proposin entrar al territori espanyol per tal de fer una inversió significativa de capital poden sol·licitar el visat d'estada o, si escau, de residència per a inversors, que tindrà una durada d'un any". Mentre els migrants que arriben per mar jugant-se la vida han de viure una odissea per regularitzar la seva situació administrativa, el go-

ol quasi 1.000 milions d'euros de ciutadans majoritàriament xinesos, rusos i estatunidencs que s'han acollit a aquesta llei.

No és l'única derivada d'aquesta anomalia administrativa. En el terreny local, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) va demanar al ple de l'Ajuntament barceloní, abans de la celebració de les eleccions municipals, que s'exclouï la capital catalana i la seva àrea metropolitana del marc on té efecte la llei. Per a l'organisme, aquesta regulació està aconseguint tensar, enca-

Gràcies a les lleis estatals, els estrangers que gasten almenys 500.000 euros en un immoble poden regularitzar la seva situació administrativa

vern espanyol, a través de l'anomenada *Golden Visa*, permet aconseguir els papers a la persona sense permís de residència que gasta dos milions d'euros en deute públic espanyol, un milió d'euros en accions en una empresa o entitat financera espanyola o que compra una casa per valor de més de 500.000 euros.

En aquest sentit, i segons lamenta l'organització Transparència Internacional, "igual que un bé de luxe, es poden comprar la ciutadania i els drets de residència de la Unió Europea, i això genera riscos de corrupció". Tal com va publicar la *Directa* en un reportatge d'investigació, la *Golden Visa* ha reportat a l'estat espany-

ra més, un mercat immobiliari ja de per si tensat, perquè està fent que augmentin els preus. La FAVB assegura que la *Golden Visa* accelera "l'expulsió de la població del centre de Barcelona" i augmenta la "gentrificació a través de promocions d'habitatges de luxe". La federació apunta que, des que la llei va entrar en vigor amb els vots del PP i de CiU, el govern espanyol ha concedit 14.801 visats d'aquesta mena "sense que cap organisme de l'estat fiscalitzi l'origen i el final d'aquests capitals". "Catalunya, amb un 40% del total dels visats, ostenta el primer lloc del rànquing", denuncia l'organisme veïnal de la capital catalana.

sa les causes socials i el medi ambient", explica Mansilla. "Si són alemanys, sovint voten partits verds, mentre que els anglesos són de centreesquerra i liberals", afegix. A més, tenen una posició social i un poder adquisitiu elevat.

En canvi, segons Mancinelli, i encara que els nòmades digitals es defineixen com a classe mitjana, per a ells la política no és un tema que tingui importància. "La seva ideologia és individualista neoliberal i es defineix pel culte i celebració de la llibertat". Així, aquesta població busca vides amb el màxim confort, però "no es preocupa de projectes col·lectius i, per exemple, en lloc de treballar per l'estat del benestar pensa en com comprar-se una assegurança privada per tenir cobertura sanitària a l'estranger", assenyalava la investigadora. Alhora, s'autoperceben "com a pioners d'una revolució dels costums del món laboral, però en realitat acaben treballant moltes hores", remarca. "S'autoexploren", assevera Mansilla.

El cas dels expats és una mica diferent. "Sobretot quan porten els fills a l'escola, comencen a fer xarxes i fins i tot aprenen català", afirma l'antropòleg. "L'escola pública serveix per arrelar-los, però

quan tenen capacitat adquisitiva porten els seus fills en centres privats internacionals", lamenta.

IMPACTES

La Maria porta el seu fill en una escola del Poblenou. És integrant de l'AFA i sovint rep queixes d'altres mares i pares expats perquè a les reunions es parla en català. Durant la campanya de les eleccions municipals, algunes formacions com ERC o la CUP van denunciar que aquestes poblacions estrangeres suposen una amenaça molt gran per a la supervivència del català a la ciutat. Certament, per als nòmades digitals i els expats, el català no és una prioritat. "La gent se m'ha enfadat algun cop perquè no estic aprenent el català i, en canvi, estic aprenent el castellà", afirma en Kevin. El mateix Mansilla confirma la idea i assenyalava que "són gent que no té interès a aprendre l'idioma". "L'expat segurament té més interès a aprendre el castellà, però el nòmada digital cap de les dues llengües", diu. De fet, segons Cocola-Gant, els nòmades digitals són difícils de distingir dels turistes.

Aquest no és l'únic impacte negatiu que generen els altres estrangers. S'ha assenyalat que aquesta població és la responsa-

"En lloc de treballar per l'estat del benestar, els nòmades digitals pensen en com comprar-se una assegurança privada per tenir cobertura sanitària a l'estranger"

"Per als polítics té més rendiment electoral sortir en una foto amb emprenedors d'un 'coworking' que amb un botiguer pakistanès que és tan emprenedor com els expats"

ble de fer augmentar el preu dels lloguers i de gentrificar barris com el Poblenou o el centre de Barcelona. Com que tenen un alt poder adquisitiu, poden pagar més per llogar un pis, i això dispara el valor del mercat immobiliari. Malgrat això, per a Mansilla, si parlem de nòmades, es tracta d'un problema "sobredimensionat". Segons Mancinelli, "tot i que no en són la causa principal, els nòmades digitals pateixen els efectes del fenomen que causen", ja que tendeixen a llogar pisos per una duració inferior als 11 mesos.

Finalment, aquesta població també produeix canvis en el teixit comercial. "Els residents de les ciutats perden espai en detriment de comerços adaptats als gustos dels expats", considera Cocola-Gant. Es refereix a cafès on es pot anar a treballar o botigues amb alimentació internacional.

FACILITATS

En Kevin no és com els estrangers que apareixen a la televisió o als diaris. Segurament hi ha una part de racisme en la mirada tan diferent que projectem cap a ell i cap a la població estrangera amb menys recursos. Més enllà d'això, no tot és culpa dels mitjans. Les mateixes administracions s'encarre-

guen de crear un abisme entre uns i altres. "Per als polítics té més rendiment electoral sortir en una foto amb emprenedors d'un *coworking* que amb un botiguer pakistanès que és tan emprenedor com els expats", critica Mansilla. Així mateix, al Barcelona International Welcome Desk cal sumar-hi altres iniciatives com el visat especial per a nòmades digitals del govern espanyol. Aquest document els permet viure al país durant tres anys i s'entrega a aquells estrangers que volen treballar en remot i que "no tenen passaport de la Unió Europea per exercir una activitat professional", sempre que tinguin estudis superiors.

Aquesta visió benevolent només fa que aprofundir en el que Cocola-Gant defineix com a neocolonialisme cultural i econòmic. "Molts d'ells acaben pensant que som pobres i que necessitem els seus diners", afirma. Són com *misters Marshalls* moderns. Estrangers que mai definiríem com a migrants. Una qüestió de raça i de classe.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El documental *Hermano Caballo*, en el qual ha participat la productora paretana Anna Moragriega, s'estrenava ahir als cinemes després d'haver passat per diversos festivals cinematogràfics de prestigi com el de Màlaga.

La tradició gegantera i la cultura paretana arriben fins a Romania

CULTURA POPULAR ▶ La cultura popular paretana ha traspassat fronteres. I és que la Colla de Gegants, Grallers i Bestiari de Parets ha viatjat fins a Timisoara, a Romania, que ha estat nomenada Capital Europea de la Cultura 2023, per donar a conèixer la tradició gegantera del municipi. En concret hi van estar des de dijous fins diumenge per participar en les activitats organitzades en el marc de la celebració de la capitalitat de la ciutat.

“Des de la colla estem molt contents”, assegura el president de l'entitat, Roger Sanmartí. “Va venir força gent a visitar-nos, malgrat el mal temps, ja que molts ciutadans no havien vist mai un gegant i volien tocar-lo i fer-se fotos”, afegeix. En aquest sentit, la colla paretana no només va poder ensenyar i mostrar les seves figures, sinó que també va ser protagonista de diverses cercaviles que van recórrer carrers de la localitat romanesa, mostres de ball i xerrades. “Tot

Membres de la colla amb els gegants de Parets. Foto: Ajuntament

plegat va tenir molt bona rebuda”, assegura Sanmartí.

L'entitat paretana, però, no va estar sola durant el viatge, ja que va anar a Timisoara una colla gegantera en representació de cada província. Mentre que la de Parets hi anava en representació de Barcelona, els Gegants Els Veguers de Montblanc representaven a Tarragona, els Gegants de

les Garrigues a Lleida i els Gegants de Lloret de Mar a Girona. El viatge va estar organitzat per l'associació per la difusió del folklore Adifolk, amb la col·laboració de l'Agrupació de Colles Geganteres de Catalunya, i també va comptar amb la participació dels Grallers de Caldes de Malavella i el Capgròs Folk, de l'associació Adifolk.

La piscina tancarà durant mesos per obres a la coberta

EQUIPAMENTS ▶ Les obres a la piscina municipal Miquel Luque pel despeniment d'una biga s'allargaran més de l'esperat i requeriran una actuació més gran del que en un principi es pensava. I és que segons ha informat l'Ajuntament, “els tècnics municipals consideren que el millor és substituir tota la coberta i aprofitar per arreglar tota l'estructura tal com ja estava previst”. En concret, “s'aprofitarà per solucionar definitivament el projecte integral de climatització” i es faran altres “millores

pendents des de fa anys”, afegeixen des del consistori.

Aquesta actuació implicarà que durant els mesos que durin les obres, la piscina, que té 37 anys, estigui tancada. “Ja s'està tramitant el reintegrament a tothom de la part avançada no gaudida del servei”, diuen des de l'Ajuntament. Però, tot i això, no han tardat a sorgir les crítiques de l'oposició. “L'actuació no té partida pressupostària i es desconeix el temps de durada de les obres”, denuncia Jordi Seguer, cap d'ERC, a Twitter.

Piscina municipal Miquel Luque. Foto: Silvia Ferran/Ajuntament

Espai Empodera't

ESPAI DE VIDA CONSCIENT A MOLLET DEL VALLÈS

Av. Llibertat, 59 (despatxos) Local 1
Mollet del Vallès

 @espaiempoderat

IOGA
PILATES
HIPOPRESSIUS
COACHING
SUPORT A L'EMBARÀS I EL POSTPART

OSTEOPATIA ADULTS I INFANTS
NUTRICIÓ NATURAL
ACUPUNTURA
PSICOLOGIA

Informa't de les activitats i professionals al teu servei

info@espaiempoderat.cat

Watsapp 93 130 69 22

Martorelles | Sant Fost

líniavallès.cat

9 de juny del 2023

Martorelles | Xerrades sobre sexualitat i adolescents

L'Espai Cívic El Safareig acull xerrades sobre la sexualitat i la comunicació amb els adolescents en l'àmbit familiar. Els organitza l'Associació de Famílies d'Alumnes de la Simeó Rabasa i van a càrrec de l'educadora Marta Hernando.

Can Sunyer torna a ser escenari de la Festa de Primavera

MARTORELLES ▶ La Festa de Primavera, que organitza l'Associació de Veïns de Can Sunyer, ja és aquí. A partir d'avui divendres s'obre el programa d'una celebració que omplirà d'activitats el parc de Can Sunyer fins al diumenge.

El tret de sortida tindrà lloc aquesta nit, a partir de dos quarts de 10, amb l'obertura de la barra i l'actuació dels discjòqueis molletans Maceta Sound Beat, que actuaran fins a dos quarts de dues de la matinada.

Demà dissabte serà el dia fort de la celebració, pel que fa a activitats programades. En aquest sentit, destaquen els actes d'animació per a tota la família, com la xaranga Tirand lo Band, que recorrerà els carrers del barri per treure tothom al carrer per participar de la festa. Això serà a partir de dos quarts de sis de la tarda. Una hora més tard arrencaran les activitats pròpiament dites, amb una festa infantil a càrrec de Mondomomo. I després començaran

Els discjòqueis molletans Maceta Sound Beat. Foto: Aj. de Martorelles

les diverses actuacions artístiques. Donarà el tret de sortida l'escola de ball Assaig, i continuarà el quadre de sevillanes de l'Associació de Veïns de Can Sunyer. Però també hi haurà propostes de ball de saló i un concert de tribut a la música dels 80, amb la presència del Dj Miguel Villarrasa. Entre mig

tindrà lloc el sopar 'Sobaquillo' i una barra per menjar entrepans, tot i que també estarà permès portar-hi menjar de casa.

Diumenge serà la fi de festa, amb una batucada al matí i actuacions de cultura popular a partir del migdia, amb gegants, sardanes i cor *rociero* inclòs. Les festes tancaran amb un dinar.

El Pavelló 2 de Sant Fost tindrà un local per a joves

SANT FOST ▶ L'Ajuntament de Sant Fost ha aprovat un decret d'alcaldia a través del qual es dona forma a un projecte per habilitar la planta baixa del Pavelló 2 del municipi per ubicar-hi un local per a joves. El projecte té un cost de 300.000 euros.

Aquesta millora coincideix en el temps amb el procés de rehabilitació del Pavelló 1. A finals del mes passat l'Ajuntament va signar el contracte d'adjudicació de les obres de reforma amb l'empresa Voracys. Amb aquest pas, es desencallaven unes obres de

llargament esperades i desitjades, després que el concurs per remodelar l'equipament hagués quedat desert a l'abril. Per tot plegat, el consistori va haver d'iniciar un procediment sense publicitat per tirar endavant amb la reforma.

El dia 31 de maig, tal com va informar el consistori, va tenir lloc la primera reunió amb la constructora encarregada de la rehabilitació, amb l'objectiu de posar "fil a l'agulla" a les obres de reforma integral i ampliació de la instal·lació.

Imatge exterior del Pavelló 2. Foto: Arxiu

20 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès

línia

liniaxarxa.cat

Vols anunciar-te?
 686 429 517
publicitat@comunicacio21.com

Montmeló | Montornès

líniavallès.cat

9 de juny del 2023

Cultura | La tradició torna a Montornès

Ball de Diables i Drac de Montornès portaran la tarda d'aquest dissabte una nova edició del festival folk Balla Montornès al municipi. La plaça de Joan Miró serà escenari de música, balls i menjar cent per cent popular.

L'empresa Bold reforça l'aposta per les bateries elèctriques

EMPRESSES ▶ L'empresa catalana Bold, amb seu a Montmeló, planifica invertir 25 milions d'euros a curt termini per impulsar el desenvolupament i producció de bateries elèctriques.

La companyia se centrarà sobretot en aquelles bateries destinades als avions. La intenció és enfortir la planta vallesana amb nous laboratoris i la contractació de mig centenar d'enginyers, i posar en marxa també una fàbrica als Estats Units per proveir directament els clients nord-americans. La previsió de la firma és que d'aquí a dos anys s'instal·lin en avions els primers prototips de bateries elèctriques, pensats per a aeronaus d'emergències, de mercaderies i de molt pocs passatgers.

Així ho anunciava divendres passat el CEO de Bold, Bernat Carreras, en el marc d'una visita del conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent.

El mateix Carreras també destacava que, si prospera la implantació de les bateries a

La inversió en bateries serà de 25 milions. Foto: Gemma Sánchez/ACN

l'aviació, aquests vehicles poden ajudar a descongestionar el trànsit terrestre i ferroviari de les grans ciutats, amb un estalvi del 70% de diòxid de carboni en els vols regionals.

Així mateix, preguntat pel futur de l'aviació elèctrica de passatgers, Carreras apuntava que "caldrà esperar diverses dè-

caades fins a arribar-hi". Per la seva banda, el conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent, aplaudia el pla d'expansió de la companyia i la consolidació del seu projecte, amb el qual l'últim any ha multiplicat per quatre la facturació. "Són l'exemple del model amb què volem reindustrialitzar Catalunya", deia.

Montornès en Comú vol fer les paus amb els socialistes

POLÍTICA ▶ No és cap secret: el PSC i els comuns de Montornès no s'entenen. En el darrer mandat les dues formacions no han escatimat en retrets i les seves friccions van arribar al punt més àlgid quan els socialistes van denunciar l'alcaldia per prevaricació en el cas del Gastrobar.

L'aritmètica electoral, però, ho canvia tot i els darrers comicis han fet que qui vulgui governar el municipi hagi de pactar. Montornès en Comú, amb 7 regidors, i el PSC, amb 4, podrien fer-ho, però necessiten teixir aliances.

La setmana passada els comuns oferien als socialistes un pacte que incloïa ERC. Per la seva banda, el PSC s'afanyava a tancar la porta a l'entesa. Ara han estat els comuns qui han fet un nou moviment i en un comunicat han assenyalat que tot i que hi ha "diferències històriques i desconfiança" entre partits, "toca deixar-les de banda obrint un procés de diàleg honest i amb bona voluntat". A més han demanat "tancar la porta a què sigui el PP qui decideixi l'alcalde i el govern municipal". Toca moure fitxa al PSC.

Les eleccions deixen un resultat que obliga a fer pactes. Foto: Aj. Montornès

Cru Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre [3€ IVA *incl.] del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhev / Ukrainian Red Cross Society

Reforç dels llaços institucionals amb els refugiats sahrauís

SANTA PERPÈTUA ▶ Santa Perpètua va rebre aquest dimecres la visita de l'alcalde de la Daira de Tifariti als campaments de refugiats sahrauís, Dumaha Mohamed Maati. Li van donar la benvinguda l'alcalde en funcions, Isabel Garcia, i la regidora de Solidaritat i Cooperació Internacional en funcions, Neus Garcia. Aquesta trobada institucional va demostrar i reforçar els llaços que existeixen entre el municipi vallesà i el poble sahrauí.

Tal com recorden des de l'Ajuntament, els campaments de refugiats i el consistori han estat "històricament" relacionats a través de projectes com *Vacances en Pau*, que permet als infants sahrauís passar els estius allunyats del conflicte. I sembla que aquesta relació continuarà. Si més no, així ho desitgen tant l'alcalde Mohamed Maati com la seva homòloga perpetuenca. Totes dues ho van manifestar en la trobada de dimecres, en la qual van intercanviar cartes escrites per infants de les seves poblacions.

La trobada institucional d'aquest dimecres. Foto: Aj. Santa Perpètua

La reunió també va comptar amb la presència d'una delegació de l'ONG SPSolidària, encapçalada per la seva presidenta, Lídia Aymerich. Aquesta entitat du a terme diversos projectes solidaris amb la col·laboració de l'Ajuntament.

Amb tot, l'alcalde de la Daira de Tifariti als campaments

de refugiats sahrauís va donar les gràcies a Santa Perpètua per "tots els projectes essencials que s'han anat fent als campaments durant tots aquests anys". També va deixar clara la seva intenció de mantenir aquesta col·laboració amb el municipi vallesà "fins que el poble sahrauí sigui independent i pugui retornar aquesta ajuda".

L'Ajuntament, reconegut pels tallers sobre sexualitat

LA LLAGOSTA ▶ Els tallers de sexualitat i afectivitat que organitza l'Ajuntament de la Llagosta per a l'alumnat de 4t d'ESO han estat inclosos en l'edició d'enguany del Banc de Bones Pràctiques de la Fundació Carles Pi i Sunyer.

La institució encarregada de fer aquest reconeixement ha destacat que els tallers "representen una aportació innovadora i de qualitat i poden servir de referència per a altres ajuntaments o entitats locals". El consistori ja ha rebut el certificat que acredita la incorporació

d'aquest projecte municipal en el Banc de Bones Pràctiques.

Sobre els tallers, l'Ajuntament ha detallat que van ser dissenyats i impartits per les educadores de l'àrea municipal de Serveis Socials i per la tècnica d'Igualtat del consistori. Entre els objectius d'aquesta iniciativa, hi havia "definir els conceptes de feminisme, masclisme i violències masclistes", així com "incentivar l'anàlisi crítica de les relacions afectives, identificar-hi conductes de risc i prevenir les violències", entre d'altres.

Un dels tallers de sexualitat amb alumnes de secundària. Foto: Aj. la Llagosta

152.900

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/03 al 31/03 del 2023

línia

Solidaritat | Recollits 20.000 quilos d'aliments

El Banc dels Aliments tirava endavant aquest passat cap de setmana l'Operació Quilo, un nou recapte similar al que es fa al Nadal. A la comarca es van recollir 20.000 quilos d'aliments en una desena de supermercats.

Dos olis vallesans, reconeguts entre els millors del món

ALIMENTACIÓ ▶ Dos dels millors olis del món es produeixen al Vallès Oriental. En concret, a Mas Curró, una finca familiar situada a Caldes de Montbui i Sentmenat que ha estat guardonada en un prestigiós concurs internacional: el 18è Xina International Olive Oil Competition. "S'hi presenten les millors marques d'oli de tot el món i no pensàvem ni en passar la primera fase", explica a Línia Vallès Juan Manuel Romero, de Mas Curró. Però els olis Vera Premium i Vera Extra han guanyat la medalla d'or i plata respectivament, en la categoria d'olis intensos. "Estem superfeliços i sorpresos a la vegada, perquè sabíem que teníem un oli molt bo, però no tant", afegeix.

Segons Romero, la idea de presentar-se al certamen va sorgir arran d'una visita d'uns empresaris xinesos a la finca. "Van provar el nostre oli, els hi va encantar i ens van proposar distribuir-lo a la Xina i presentar-lo al concurs", recorda. Gràcies a aquest pas els olis de Mas Curró començaran a internacionalitzar-se. "Fins

A l'esquerra, l'oli medalla d'or i a la dreta, el de plata. Foto: Mas Curró

ara veníem a comerços i restaurants locals i a algunes botigues de Barcelona, però ara la idea és destinar la meitat de la producció a fora i que l'altra meitat es quedi aquí", explica Romero.

Mas Curró compta amb més de 7.000 oliveres (una de mil·lenària i diverses de centenàries) distribuïdes al llarg de 14 hectàrees. A més, la finca està molt implicada en la recuperació de l'olivera de la varietat Vera del Vallès, que és autòctona de la comarca. "És tot un tresor i un dels patrimonis més

importants que tenim al territori, pel seu gust i les seves propietats antioxidants", detalla Romero.

En aquest sentit, el de Mas Curró recorda la tasca comarcal que s'està fent per tirar endavant la Denominació d'Origen Protegida Oli de Vera del Vallès i, a la vegada, explica que sent aquest premi com un "reconeixement a l'esforç per recuperar aquesta varietat". "Serveix per reconèixer la feina dura i silenciada de mantenir les oliveres, i ens encoratja per seguir treballant", conclou.

L'Escaldàrium es farà amb aigua termal

CALDES DE MONTBUI ▶ La Comissió de la festa de l'Escaldàrium ha decidit que davant la situació d'alerta per sequera s'utilitzarà aigua termal per primera vegada i es reduirà el consum d'aquesta a la meitat. L'aigua termal es recollirà de la Font del Lleó prèviament i es refredarà en cubells per poder utilitzar-la en els actes d'aigua: el Templàrium, l'Escumàrium i l'Escaldàrium, que se celebraran el 8 de juliol.

Cardedeu crea una App sobre la igualtat de gènere

CARDEDEU ▶ La Taula de Coeducació de l'Ajuntament de Cardedeu ha llançat la COEDUCAPP, una aplicació interactiva i gratuïta que permet aprendre i reflexionar al voltant dels rols de gènere, el treball domèstic, les violències masclistes o el sexisme digital a mesura que es van responnent petits qüestionaris. A més, l'App ofereix informació i recursos complementaris relacionats amb aquests temes.

L'alcaldeessa Dolors Castellà deixa el consistori

LA GARRIGA ▶ La que fins ara havia estat l'alcaldeessa de la Garriga, Dolors Castellà, ha anunciat que renunciarà a l'acta de regidora després dels mals resultats d'ERC a les eleccions municipals. Cal recordar que els republicans van passar de governar amb sis regidors, a tenir-ne només dos, mentre que Junts, amb l'exalcaldeessa Meritxell Budó, va guanyar les eleccions amb vuit regidors.

Una dona, ferida al cap per una fletxa

LES FRANQUESES ▶ Una dona ha resultat ferida al cap per l'impacte d'una fletxa a les Franqueses. L'incident va tenir lloc mentre la víctima passejava pel parc del Falgar. Segons els Mossos, un veí que estava practicant tir amb arc a casa seva va disparar la fletxa i accidentalment va anar a parar al cap de la dona. La veïna va ser traslladada a l'Hospital de Granollers i ja ha estat donada d'alta.

Mossos d'Esquadra. Foto: Arxiu

Desmantellat un grup que es dedicava a robar ordinadors

SUCCESSOS ▶ Els Mossos d'Esquadra de la comissaria de Granollers van detenir els dies 25, 26 i 29 de maig quatre persones acusades de ser els presumptes autors de robatoris a empreses. El grup criminal, format per unes 10 persones, es dedicava a sostreure principalment ordinadors d'arreu de la comarca.

Els investigadors tenen acreditada la seva participació en 34 robatoris a empreses de Grano-

llers, Sant Celoni, la Garriga, l'Ametlla, Llinars, Caldes de Montbui, la Roca, Santa Perpètua, Mollet, Parets, i altres municipis de l'àrea metropolitana.

En els robatoris van sostreure 251 ordinadors, diners en efectiu i altres aparells d'electrònica, amb un valor total que ascendeix a més de 200.000 euros. La investigació, però, no es dona per finalitzada i no es descarta que hi pugui haver noves detencions.

Presentat el programa de la Festa Major de la Festa Major

BIGUES I RIELLS ▶ L'Ajuntament de Bigues i Riells ja ha presentat el programa de la Festa Major d'enguany, que se celebrarà entre el 28 de juny i el 2 de juliol. Entre els actes de sempre no hi faltaran l'encesa de la foguera de Sant Pere, la Milla Urbana, el sopar jove o el correfoc. Mentre que entre les novetats musicals destaquen els concerts de La Banda del Coche Rojo i CapiNàs, entre altres.

Lliçà es prepara per celebrar el dia de l'Orgull

LLIÇÀ D'AMUNT ▶ La regidoria d'Igualtat, Gènere i LGTBI de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt ha organitzat diferents activitats per commemorar el Dia Internacional de l'Orgull LGTBIQ+, que se celebra el 28 de juny. Entre altres hi haurà la lectura d'un manifest, un taller contra la LGTBIQ+fòbia, la pintada dels bancs de la plaça de Catalunya amb els colors del col·lectiu i una Festa Holi.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

 facebook
 twitter
 instagram

VicenteFerrer

EMERGENCIA CLIMÁTICA

La **desertificación** y las **inundaciones** amenazan la supervivencia del **planeta**

DONA AHORA

Es hora de hacer frente a la
#EMERGENCIACLIMA

Más info en:

www.fundacionvicenteferrer.org

Bàsquet | Torna el Campus Estiu Bàsquet del CB Granollers

Del 26 de juny al 28 de juliol se celebrarà el campus d'estiu del CB Granollers, adreçat a noies i noies nascuts entre 2009 i 2018. "L'objectiu és gaudir de l'estiu amb una activitat lúdica i esportiva, aprenent i divertint-se, amb el bàsquet com a centre d'interès", descriu l'organització.

El missatge d'Alèxia Putellas

» Poc més de 10 mesos després de la seva lesió, la molletana aixeca la segona Champions del Barça
 » "Sento molta felicitat i molt agraïment... Una sensació de plenitud", comparteix, orgullosa, la capitana

Toni Delgado
MOLLET

En una societat plena de reclams, cada cop costa més que les cançons perdurin. En els esdeveniments esportius hi sol haver lletres actuals, però, en general, s'imposen aquelles atemporals que sobreviuen amb el temps per la seva força i haver sabut connectar amb diferents generacions. "Freed from desire, mind and senses purified. Freed from desire. Na-na-na-na-na, na-na, na-na-na, na-na-na", cantaven al Philips Stadion, a Eindhoven, les jugadores del Barça per celebrar que, per segon cop a la història, eren campiones de la Champions i després d'una remuntada memorable contra el VfL Wolfsburg (3-2). Només set, entre elles Alèxia Putellas (Mollet del Vallès, 1994), havien nascut quan Gala Rizzato va publicar *Freed from desire*, el primer senzill del seu segon àlbum *Come Into My Life*, el setembre de 1996. No hi va faltar *Motomami*, de Rosalía, una de les favorites del vestidor.

Conmovia veure Putellas tan feliç, un 3 de juny de 2023, 333 dies després de patir ruptura del lligament encreuat anterior del genoll esquerre el 5 de juliol de 2022, un dia abans de l'inici de l'Eurocopa d'Anglaterra i en un entrenament amb la selecció espanyola a l'Abadia de Bisham. Plena de paciència i vivint i patint moments extrems, va tornar als terrenys de joc el passat 30 d'abril, a l'Estadi Johan Cruyff i contra el CD

Sporting Club de Huelva, just la jornada que l'equip es va proclamar campió de Lliga. En aquell matx va sortir al minut 74 per Clàudia Pina i des d'aleshores ha acumulat estonetes. Sempre sortint els darrers minuts i sense arribar a mitja hora. Ella assegura que ja se sent molt bé físicament i mental.

Al Phillips Stadion, la casa del PSV Eindhoven, a Putellas, que va participar gairebé 10 minuts, li va costar deixar anar la copa de la Champions. Abans d'aixecar-la per primer cop i de dirigir-se al grup, que l'esperava al podi, la va petonejar mentre sonava l'insuperable *We are the champions*, de The Queen, un himne que data de l'any 1977. La molletana la va tornar a petonejar i Marta Torrejón, una de les altres capitanes, li va treure de les mans. Segurament Putellas hauria necessitat un moment de solitud amb el trofeu, que ha estat la gran recompensa del seu retorn i el gran anhel.

LA FEINA INVISIBLE

"Sento molta felicitat i molt agraïment... Una sensació de plenitud. Estic molt contenta per l'afició, el club i l'equip, les famílies... Hi ha molta feina invisible... És un dia màgic", compartia la capitana blaugrana amb Laura Brugués, a TV3. "Aquest grup és madur, ha sabut capgirar el marcador en un escenari tan difícil com una final de Champions i contra un rival molt poderós. Aquest èxit és de les jugadores, els entrenadors i tothom que ha posat el seu granet de sorra en aquest projecte perquè vivim dies com aquest",

Alèxia Putellas petoneja la seva segona Champions. Foto: FC Barcelona

afegia. No s'oblidava, és clar, de les dues finals perdudes, les dues contra l'Olympique Lyonnais, primer el 2019 a Budapest i encaixant 4 gols en la primera mitja hora (4-1 final) i la de l'any passat a Torino i amb tres gols en contra en 33 minuts (1-3).

Aquest cop, el Barça va tenir respostes després d'un 0-2 en 37 minuts. El primer d'Ewa Pajor en el minut 3 amb un xut des de fora de l'àrea, després d'una pèrdua in-

gènua i greu de Lucy Bronze, i el segon, de cap, d'Alexandra Popp. Després de la represa, i en només 108 segons, Patri Guijarro empataria el partit amb un remat amb la cama esquerra i un cop de cap, aprofitant les centrades de Caroline Graham Hansen i d'Aitana Bonmatí. Fridolina Rolfö culminaria l'obra mestra.

Putellas sempre ha estat única i durant els seus inicis, l'única. A la plaça i al pati de l'escola era

l'única nena que jugava a futbol. "A vegades s'hi posaven altres noies, però no massa. Notava una absoluta normalitat, la mateixa que tenien els nens. Mai vaig notar res estrany, i és bonic perquè molts d'aquells nens amb qui vaig començar a la plaça de Mollet continuen sent amics meus", li explicava la molletana a l'exseleccionador Vicente del Bosque en una conversa per al diari *El País*. Ja tenia empena i lideratge, i era qui feia els equips.

Amb el temps, Putellas ha après a pensar millor a la gespa i prendre millors decisions. Realment gaudeix triant quina és l'opció que creu més adequada, com pot facilitar més la vida a les companyes i fer-les brillar. Veu molts partits i li encanta analitzar els petits i els grans detalls.

Assegura que té molt clar quines són les seves fortaleses i les seves virtuts, i sempre vol més i més. "Realment sempre li estic donant voltes a tot", confessa. Sempre s'està qüestionant en el sentit més sa del verb perquè el seu joc sigui més complet.

Durant la lesió ha tingut moments tan extrems com quan li va enviar aquell missatge a Jonatan Giráldez hores després de trencar-se. "Busca-te'n una altra per guanyar la Champions", li demanava al tècnic, que ho va compartir a *Alèxia: Labor Omnia Vincit*, el documental de la futbolista. Més de 10 mesos després, Putellas va enviar un altre missatge, aquest cop públic i de veu. "Gràcies per tot l'esforç. La remuntada va per vosaltres. Sou els i les millors", va agrair diumenge a l'afició des del balcó de l'Ajuntament de Barcelona.

Identificar-los
 amb **XIP i XAPA**
 és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
 pot ser la seva
 salvació!

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Biblioteca de Can Mulà**
C/ Alsina, 1 (Parc de Can Mulà)
Mollet del Vallès
- **Loteries Mollet**
C/ Jaume I Cantonada R.Casanoves
Mollet del Vallès
- **Estació Renfe Mollet-Sant Fost**
Ronda Can Fàbregues
Mollet del Vallès
- **Supermercat Caprabo**
Ronda Can Fàbregues S/N
Mollet del Vallès
- **Pastisseria Lorena**
C/ Anselm Clavé, 2
Mollet del Vallès
- **Copi Tinta Mollet**
Av. Jaume I, 120
Mollet del Vallès
- **Decathlon Mollet**
Av. Rabassaires, 50
Mollet del Vallès
- **Supermercat Esclat**
C/ Nicaragua, Pl. Can Borrell
Mollet del Vallès
- **Mercat Municipal La Llagosta**
C/ Mercat, 2
La Llagosta
- **Loteries La Llagosta**
C/ Mercat, s/n
La Llagosta
- **Mercat Municipal de Parets**
Plaça Dr. Trueta
Parets del Vallès
- **Loteries Graziella Morelli**
Av Catalunya, 102
Parets del Vallès
- **Hiper Vallès**
Ramon i Cajal 1
Parets del Vallès
- **Ajuntament de Martorelles**
Plaça Ajuntament, s/n
Martorelles
- **Mercat Municipal de Sant Carles**
Plaça de la Caserna, s/n
Granollers
- **Forn de Pa Bou**
Av. de la Llibertat, 20
Mollet
- **El rei dels caramels**
Plaça de la Porxada, 3,
Granollers
- **Mercat Santa Perpètua**
Avinguda de Santiga, 7
Santa Perpètua de Mogoda

... a més de
900 botigues
 de la comarca
líniavallès

No t'ho perdís

Foto: Maria Aladem/ACN

L'últim gladiador

El Museu Marítim de Barcelona va inaugurar el dia 1 de juny l'exposició *Pompeia. L'últim gladiador*, que es podrà visitar fins al 15 d'octubre. Es tracta d'una experiència immersiva a través de la realitat virtual que permet al visitant posar-se a la pell d'un gladiador romà de Pompeia, abans de l'erupció del Vesuvi. L'exposició instal·lada a la capital catalana és l'experiència de realitat virtual més gran que s'ha fet mai a Europa, amb 400 metres quadrats i amb la capacitat de tenir seixanta persones immerses alhora. A més, la mostra compta amb 150 peces originals del Museu Arqueològic de Nàpols.

Famosos

"He decidit posar punt final a la meua etapa política i iniciar una etapa al marge". Si Inés Arrimadas (Jerez de la Frontera, 1981) hagués pronunciat aquestes paraules fa cinc anys, no ens ho hauríem cregut. Com tampoc ens hauria semblat creïble que Ciutadans fos un partit pràcticament extingit. El 21 de desembre del 2017, amb el procés en plena eferescència, Arrimadas va ser la candidata més votada a les eleccions al Parlament de Catalunya. El 14 de febrer del 2021, però, la formació taronja va perdre trenta escons. Aquest és només un exemple de la desfeta que Ciutadans ha viscut en pocs anys tant al Congrés dels Diputats com a les comunitats autònomes i als municipis. El resultat desastrós del 28M va ser l'estocada final.

La fitxa

QUI ÉS? **I N É S A R R I M A D A S**

ÉS FAMOSA PER...

Haver estat un dels grans noms de Cs
Va guanyar les eleccions catalanes el desembre del 2017

QUÈ HA FET?

Anunciar que abandona la política
Després dels resultats desastrosos de Ciutadans el 28M

A LES XARXES...

Molts parlen de karma i en fan broma
Només els més fidels a Cs i Arrimadas li han dedicat elogis

Llibres

Retorn als orígens
Sònia Casas

La periodista barcelonina Sònia Casas s'ha endut el Premi Nèstor Luján amb la novel·la *Retorn als orígens* (Columna Edicions), que ficciona l'amistat entre Antoni Gaudí i l'egiptòleg Eduard Toda. Sent adolescents aficionats a visitar indrets històrics abandonats, descobreixen un misteriós gravat prehistòric a les muntanyes properes al castell d'Escornalbou.

Teatre

L'illa deserta
Marc Artigau

L'illa deserta és la història d'Ella i Ell. De tot el que hauria pogut ser. Ella que treballa en un banc i que pintava grafitis per la ciutat. Ell que és repartidor a domicili i que somia a ser actor. Ella i Ell que ens expliquen com van ser, com són i com seran, ara que una trobada fortuïta, tancats en un ascensor, els pot canviar (o no) per sempre. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Abans que s'acabi el món
Gertrudis

Abans que s'acabi el món (Promo Arts Music) és el novè àlbum del grup vallesà Gertrudis, una banda més que consolidada en el panorama musical català. Precisament, en una entrevista recent amb l'ACN, el cantant del grup, Xavier Ciurans, va fer una crida perquè el català conquereixi espais més "vulgars" i no sigui percebut com un idioma "arcaic".

Pelis i sèries

Master Gardener
Paul Schrader

Narvel Roth és el meticulós horticultor de Gracewood Gardens. Està tan dedicat a cuidar els jardins d'aquesta meravellosa i històrica finca com a complaure la rica vídua Sra. Haverhill (Sigourney Weaver). Però el caos s'apodera de l'ordenada existència de Narvel quan la Sra. Haverhill li exigeix que agafi com a aprenent la seva rebel i problemàtica neboda Maya.

ESTILS DE VIDA

La migdiada és saludable, si es fa bé

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

Des d'un punt de vista biològic, les persones estem programades per despertar-nos ben d'hora i anar a dormir al vespre. Però la societat moderna ha anat alterant aquest pla inicial. Ara continuem aixecant-nos d'hora, però cada cop dormim menys i això es nota especialment a les tardes, quan cau el nostre sistema d'alerta, un fet que es pot demostrar científicament. Una bona migdiada ens permet reconduir aquesta situació, sempre que es faci en les condicions adequades.

Un estudi elaborat per la Universitat de Múrcia i fet públic per la revista especialitzada *Obesity* revela que el risc d'obesitat augmenta fins a un 23% si les migdiades són llargues. En canvi, si descansem entorn de trenta minuts al sofà, cap al migdia o a primera hora de la tarda, es redueix el risc de pressió arterial. A més, aquest descans moderat contribueix a millorar l'atenció.

Quan dormim més de trenta minuts entrem en la fase profunda del son i el nostre cos interpreta que és de nit. Això altera el nostre metabolisme i fa que sopem més tard i que dormim menys. I aquests dos factors són els que alteren el nostre metabolisme i poden causar-nos problemes cardiovasculars.

Les claus

PATRÓ

La societat moderna ha alterat els patrons del son, i la migdiada és una manera d'adaptar-se als nous horaris

MIGDIADA

Les migdiades saludables s'han de fer asseguts al sofà o en una butaca i no poden durar més de trenta minuts

OBESITAT

Dormir massa estona després de dinar augmenta un 23% el risc d'obesitat i d'altres problemes cardiovasculars

ATENCIÓ

Un breu descans al migdia o a primera hora de la tarda millora l'atenció dels adults, en condicions normals

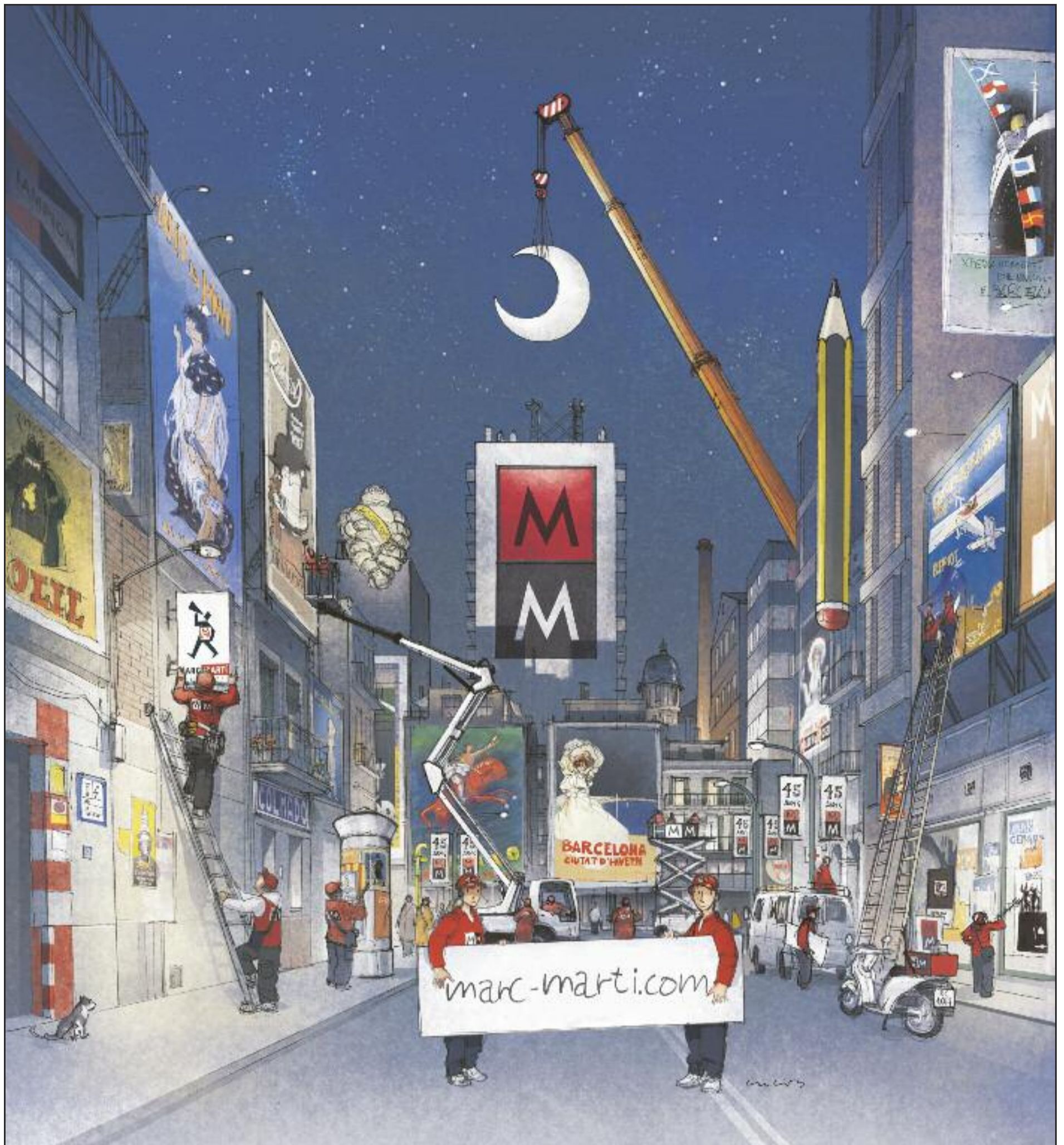
Foto: Freepik

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES